

- Нито мудрость въ гробъ-тъ, дѣто отивашъ.
 11 Обърнахъ ся, и ꙗко видѣхъ подъ сѣлнце-то
 Че тичаніе-то не е на леку-тъ,
 Нито бранъ-та е на силны-тъ,
 Нито хлѣбъ-тъ на мудры-тъ, нито богат-
 ство-то на разумны-тъ,
 Нито добромыслие-то на тѣзи които иматъ
 знаніе;
 Защото врѣме и случай ся случава на
 всячкы-тъ.
 12 Защото ꙗкоже и человекъ не знае врѣ-
 ме-то си:
 Както рыбы-тъ които ся улавятъ въ злж
 мръжжъ,
 И както птицы-тъ които ся улавятъ въ
 примкжъ,
 Така ся улавятъ чловѣчески-тъ сынове
 въ зло врѣме,
 Когато внезапно нападне вързъ тѣхъ.
 13 И това видѣхъ мудрость подъ сѣлнце-то,
 И видѣ ми ся голѣма:
 14 Имаше малкъ градъ, и малко мжжіе
 въ него:
 И дойде противъ него великъ царь, и го
 обсади,
 И съгради противъ него голѣмы окопы:
 15 Но ся намѣри въ него человекъ сиромашъ
 и мудръ,
 И той съ мудрость-тъ си освободи градъ-тъ;
 Но никой не поменж оногось сиромаша
 чловѣка.
 16 Тогазъ азъ рѣкохъ: Мудрость-та е по
 добра отъ силж-тъ:
 Ако и да ся прѣзира мудрость-та на си-
 ромаша,
 И ꙗкоже-тъ му ся не слушать.
 17 Думы-тъ на мудры-тъ въ безмѣлвіе ся
 слушать
 Повече отъ выкъ-тъ на оногось що власт-
 вуваша между безумны.
 18 Мудрость-та е по добра отъ ратны-тъ
 оржжія:
 ꙗкоже единъ грѣшникъ погуби много добры
 нѣща.

ГЛАВА 10.

- 1 Мухы умрѣлы правятъ миро-то на ми-
 ровареца да вони, да кипнува:
 И мало безуміе обесчестя оногось който
 е въ уваженіе за мудрость и честь.
 2 Сърдце-то на мудрый-тъ е въ десницж-
 тж му:
 А сърдце-то на безумный-тъ въ лѣвицж-
 тж му.
 3 Още като ходи въ пжтъ-тъ безумный-тъ,
 сърдце-то му не е на мѣсто,
 И ꙗкоже показва на всячкы-тъ че е безуменъ.

- 4 Ако духъ-тъ на князь-тъ ся подигне про-
 тивъ тебе, ꙗкоже оставяй мѣсто-то си;
 Защото ꙗкоже кротость-та утолява голѣмы
 грѣшкы.
 5 Има зло което видѣхъ подъ сѣлнце-то,
 Погрѣшка, думамъ, която происходитъ отъ
 владѣтеля:
 6 Безумный-тъ ся туря въ голѣмы достоин-
 ства,
 А богати-тъ сѣдятъ въ долины мѣста.
 7 Видѣхъ рабы на коніе,
 А князѣе ходящы като рабы по земѣж-тъ.
 8 Който копае ямжъ, ще падне въ нежъ:
 И който разваля ограджъ, змія ще го ухапе.
 9 Който изважда каменіе ще ся поврѣди
 отъ тѣхъ:
 Който цѣпи дърва ще ѡбдѣствува въ тѣхъ.
 10 Ако ся заткни желѣзо-то, и не наточи
 нѣкой остро-то му,
 Трѣбува да притури силжъ:
 А мудрость-та е полезна за управяніе.
 11 Ако ухапе змія-та ꙗкоже прѣди обаяніе-то,
 Тогазъ обаятель не ползува.
 12 Думы-тъ отъ уста-та на мудрый-тъ сж
 благодать:
 А ꙗкоже устны-тъ на безумный-тъ ще го по-
 гължжтъ.
 13 Начало-то на думы-тъ на уста-та му е
 безуміе,
 И свѣршкж-тъ на говореніе-то му, лошо
 буйство.
 14 И ꙗкоже безумный-тъ умножава думы;
 Человекъ не знае що че бже;
 И ꙗкоже кой може да му извѣсти,
 Що че бже слѣдъ него?
 15 Трудъ-тъ на безумны-тъ гы уморява,
 Понеже не знажтъ да отиджтъ въ
 градъ-тъ.
 16 Горко ти, земле, когато царь-тъ ти е дѣте,
 И начальниці-тъ ти яджтъ рано!
 17 Блазъ ти, земле, когато царь-тъ ти е сынъ
 на благородны,
 И ꙗкоже начальниці-тъ ти яджтъ на врѣме,
 За укрѣпленіе, а не за упиваніе!
 18 Отъ голѣмж лѣнность пада кжщный-тъ
 покрывъ:
 И отъ празность-тъ на ржцѣ-тъ капе
 кжща-та.
 19 За веселбж правятъ пирове, и ꙗкоже вино-то
 весели животь-тъ:
 А сребро-то отговаря на венцко.
 20 ꙗкоже да не прокльнешъ царя, нито въ мыслѣ-
 тж си:
 И да не прокльнешъ богатый-тъ въ клѣтъ-
 тж на ложницж-тъ си;
 Защото небесна птица ще донесе гласъ-тъ,
 И крылато-то ще възвѣсти това нѣщо.

ꙗкоже Іер. 9; 23. Амос. 2; 14, 15.
 ꙗ Гл. 8; 7.
 ꙗ Прит. 29; 6. Лук. 12; 20, 39.
 17; 26 и др. 1 Сол. 5; 3.
 ꙗ Вжж. 2 Цар. 20; 16 — 22.
 ꙗ Прит. 21; 22, 24; 5. Гл. 7;
 19. Ст. 18.
 ꙗ Мар. 6; 2, 3.

ꙗ Ст. 16.
 ꙗ Ис. Нав. 7; 1, 11, 12.
 —
 ꙗ Прит. 13; 16, 18; 2.
 б Гл. 8; 3.
 ꙗ 1 Цар. 25; 24 и др. Прит.
 25; 15.

ꙗ Есѣ. 3; 1.
 д Прит. 19; 10, 30; 22.
 ꙗ Псал. 7; 15. Прит. 26; 27.
 ꙗ Псал. 58; 4, 5. Іер. 8; 17.
 ꙗ Или ꙗкоже хале змія-та безъ
 сжканіе, то и клеветникъ-тъ
 не е по добръ.
 ꙗ Прит. 10; 32, 12; 13.

ꙗ Прит. 10; 14, 18; 7.
 ꙗ Прит. 15; 2.
 ꙗ Гл. 3; 22, 6; 12, 8; 7.
 ꙗ Ис. 3; 4, 5, 12, 5; 11.
 ꙗ Прит. 31; 4.
 ꙗ Псал. 104; 15.
 ꙗ Ис. 22; 28. Давид. 23; 5.